

Fangst af Torsk med de dertil bestemte Redskaber, medens man nu ikke maa begynde før 1. December. Dette tror jeg kan have sine uheldige Sider. Jeg forstaaer godt, at Frosten kan komme til at lægge Hindringer i Vejen for Fiskeriet, men det vil sikkert ogsaa være uheldigt at begynde at fiske 1. November. I hvert Fald har jeg ladet mig fortælle, at Rødspætterne netop paa den Tid ikke er gaaet til Bunds, hvad de derimod snarere vil være, naar Vejret er blevet køligere, særlig efter at der er indtruffet Frost, og man vil maaske da netop ved at benytte disse Torskeredskaber en Maaned tidligere end hidtil komme til at indfange en stor Del mindre Rødspætter, som man muligvis ikke vilde faa fat paa, hvis Begyndelsestidspunktet blev sat til 1. December. Jeg stiller mig altsaa meget skeptisk overfor denne Bestemmelse, fordi man med disse nye Fiskeredskaber indhaler Masser af smaa Fisk, og naar de indhales paa en Tid, hvor det er mildt i Vejret, ødelægges de meget nemmere, end naar Vejret er koldere; selv om man udsætter dem igen, naar det er Undermaalsfisk, har de alligevel taget en hel Del Skade.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor man i § 3 har udeladt den Bestemmelse, som findes i den nuværende Lov om Maskevadden.

Hvad § 4 angaar, har jeg allerede udtalt mig om den Betænkelighed, som vi for vort Vedkommende nærer overfor Anvendelse af mekanisk Kraft. Der bliver slaaet saa stærkt paa — det blev der ogsaa sidste Gang, vi behandlede Sagen —, at man ikke kan føre nogen Kontrol, og jeg indrømmer, at det er der vist noget om, men at dette skulde være noget stærkt Motiv til at slette Bestemmelsen, vil jeg dog stille mig lidt tvivlende overfor.

Bødebestemmelserne er jeg tilfreds med, og ligeledes er jeg tilfreds med Bestemmelserne i § 6. Dog er jeg ikke rigtig klar over den sidste Linie. Der staar her: „Kan det benyttede Redskab eller Fangsten ikke tilvejebringes, bliver der at tilsvare et Beløb af samme Størrelse som Værdien.“ Naar man hverken har Redskabet eller Fangsten, synes jeg ikke, det bliver saa nemt at bestemme, hvilket Beløb der skal tilsvares. Men denne Bestemmelse er jo af mindre Betydning.

Jeg skal slutte med at sige, at vi fra vor Side paa ingen Maade vil lægge Fiskeriet Hindringer i Vejen; vi vil være med til en Lovgivning, der giver Fiskeriet

saa gode Vilkaar som muligt, men vi vil paa den anden Side have Sikkerhed for, at der ikke ved Lovgivningen gøres Skade for nogle Fiskere, medens andre begunstiges, ligesom der ikke maa gøres Skade paa Fiskebestanden i det hele taget. Derfor ønsker vi Lovforslaget overvejnet i et Udvalg, men vi vil være med til at fremskynde Behandlingen saa meget som muligt.

Hans Nielsen: Det foreliggende Lovforslag betyder jo en større Frihed for Fiskerne end hidtil baade med Hensyn til Fangsttiden for de forskellige Fiskearter og med Hensyn til Redskabernes Størrelse — jeg tænker her særlig paa § 2, hvor Sættelinens Længde forøges med 50 m. Ved § 3 sker der, som allerede nævnt af foregaaende Talere, en Indskrænkning af den nugældende Fredningstid, og § 4 indeholder Bestemmelser om Brug af Motor og anden mekanisk Kraft til Indhaling af Vaad. Herved sker der en Udvidelse, idet der fremtidig ingen Begrænsning bliver af den Tid, i hvilken der maa benyttes Motorer. Dette er efter min Mening et af de allervigtigste Punkter i Lovforslaget, og derfor er der, som jeg ogsaa udtalte for to Aar siden, nogen Grund til at overveje det Spørgsmaal nærmere. Jeg udtalte den Gang, at det vilde være af Betydning at have en Bestemmelse om, hvor hurtigt man maa indhive Vaaddet, saaledes at man faar en vis Hastighedsbegrænsning, thi, som allerede nævnt af flere foregaaende Talere, sker det let, naar man hiver Vaaddet hurtigt ind, at en Del Undermaalsfisk, som skal kastes ud igen, kommer i Klemme, saa at de bliver ulevedygtige. Jeg tror nok, at der den Gang blev svaret, at det vilde være umuligt at kontrollere Hastigheden ved Vaaddets Indhivning. Men jeg mener, at naar den Udveksling, som foregaaer fra Motoren hen til Spillet, som inddrager Vaaddet, er fastsat saaledes, at der ikke kan foregaa en for hurtig Indhivning, og man har Ret til at føre Tilsyn med, at dette er ordnet paa lovmæssig Maade, maa det kunne kontrolleres. Jeg forstaaer meget godt, at Fiskerne, naar de har en saadan Motorkraft i deres Baad, er kede af at skulle benytte Haandkraft, thi alt gaar jo i Retning af at anvende Motorkraft og mekanisk Kraft alle Vegne, hvor det er muligt. Og hvorfor skulde man saa hindre Fiskerne i at benytte mekanisk Kraft i dette Tilfælde, naar blot de kan benytte den, uden at de smaa Fisk, der skal kastes ud igen, bliver ulevedygtige? Det er i